Ίχνηλατώντας το άλεκτον **Μαρία Κομπατσιαρη** Στο Γενί Τζαμί Θεσσαλονίκης 2002

Τίτλος της ενότητας αυτής είναι το "Ίχνηλατώντας το άλεκτον".
Η λέξη "άλεκτον" οριοθετεί κάποιες δυνατότητες Λόγου. Εδώ χρησιμοποιείται μόνο με την έννοια της πρόκλησης στο να διαρρήξουμε τα όρια. Έτσι "άλεκτον" στό Λόγο, "λεκτόν" εικαστικά. Διότι η εικαστική γλώσσα μπορεί να αυτοπροσδιορίζεται, επαναπροσδιορίζοντας διευρυμένα όρια προς όλες τις κατευθύνσεις, δηλαδή ιχνηλατώντας.
Το σύνολο της δουλειάς αποτελεί ,θα έλεγα , ένα εγχείρημα ακροβασίας μεταξύ ζωγραφικής, χαρακτικής και ποίησης, προσδίδοντας στην τελευταία, την έννοια του συμπυκνωμένου στο ελάχιστο Λόγο. Τεχνική επιλεγμένη κυρίως για να υπηρετήσει όσο το δυνατόν καλύτερα το θέμα.

Τα χρησιμοποιημένα και σε προηγούμενη δουλειά μου στοιχεία χειρονομιακής ζωγραφικής, έρχονται εδώ να επιβάλλουν μια απ' ευθείας αντιπαράθεση στο αποτέλεσμα. Επιτρέπουν έτσι να "κοινωνήσει" κανείς αυτή την αμεσότητα, την αποφασιστικότητα και την ένταση που εμπεριέχει η δυναμική μιάς εικαστικής χειρονομίας.

Τα γράμματα και τα σύμβολα έχουν μια έντονη δική τους ξεχωριστή και διαχρονική δυναμική. Θα μπορούσαν να αποκτήσουν δε, μια επιπλέον νοηματική, ανεξάρτητη της γενικής για τον καθένα χωριστά, όταν καλούνται να σηματοδοτήσουν μια θύμηση, ή να υπενθυμίσουν ή και να παραπέμψουν σε ένα χρονικά ή συναισθηματικά προσδιοριζόμενο δρώμενο. Λειτουργούν σαν συνδετικοί κρίκοι μεταξύ νοητού και πραγματικού , παρελθόντος και μέλλοντος.

Από τη μια λοιπόν η γραφή, με την χιλιάδων χρόνων ιστορία αντοχής και αμείωτης αξίας χρήσης της μέχρι σήμερα, ασκεί σαφώς μια ξεχωριστή, αξιοπρόσεκτη και αδιαμφισβήτητη γοητεία.
Από την άλλη τα σύμβολα. Αυτοί οι "διάττοντες αστέρες". Σε εγκλωβίζουν επιβάλλοντας έναν καθορισμένο τρόπο σκέψης για οσο χρόνο υπομένεις τις ριπές τους και μέχρι να υποσκελιστούν από άλλα ανατέλοντα, καινούργια, σε μια πορεία φθοράς και ουτοπίας .

Κορδέλες-δαιδαλώδεις διαδρομές–προτάσεις επιλογής ,για ένα σύγχρονο άνθρωπο. Ρυθμοί ζωής που απαιτούν και επιβάλουν γρήγορες και σωστές επιλογές. Άνθρωποι εγκλωβισμένοι στην αμφιβολία και την ανασφάλεια της επιλογής τους στη σύγχρονη πραγματικότητα, χάνονται σε δαιδαλώδεις πορείες – διαδρομές, αδυνατώντας να σταθμίσουν γρήγορα και σωστά τις παραμέτρους των επιλογών τους.

Όλο αυτό το στόμωμα, τη φόρτιση, το εναπόθεσα πάνω στις μη αναγνώσιμες γραφές μου, μετατρέποντας τις σ'ένα εν δυνάμει προσωπικό ημερολόγιο ψιθύρων, ευχών επιθυμιών και… βασκανιών, σαν προσπάθεια να γητεύσω το μέλλον μας.